

Istoria Sibiului - Istoria medievala

Primele asezari umane din zona Sibiului dateaza din paleolitic, iar prima atestare documentara a localitatii apare intr-un document emis in secolul al XII-lea de Papa Celestin al III-lea. La finele secolului al XII-lea se ridica prima incinta de aparare a asezarii. Primele locuinte s-au construit in lungul actualelor strazi Faurului si 9 Mai. in acelasi timp, pe platoul de sus s-a construit o bazilica romanica (astazi disparuta) . Pe la inceputul secolului al XIII-lea, pare sa fi avut loc si fortificarea platoului de sus, in jurul bazilicii si, de asemenea, extinderea perimetrului localitatii.

Dupa emiterea Bulei de Aur, prin care locuitorilor Sibiului (sasi) le erau confirmate privilegiile economice si administrative, dezvoltarea asezarii a luat avant, ceea ce a dus la amplificarea sistemului de aparare care, astfel, a ajuns sa inglobeze actuala Piata Mica. Noii incinte fortificate ii apartin doua turnuri de aparare, pastrate pana astazi: Turnul Aurarilor si Turnul Sfatului.

Ca urmare a primei invazii a tatarilor, orasul va fi inconjurat de a treia linie de aparare. Cele 12 turnuri, amplasate de-a lungul zidurilor au fost prevazute cu deschizaturi care permiteau apararea cu ajutorul arcurilor sau a armelor de foc, dar si aruncarea asupra atacatorilor cu pietre, apa clocotita ori smoala fierbinte. Paza fortificatiilor revenea tuturor cetatenilor majori, iar turnurile erau lasate in grija cate unei bresle.

in interiorul noii centurii un loc de cinste il ocupau Piata Mare, Piata Mica, Turnul Sfatului si Casa Sfatului. Piata Mare era destinata targurilor, diferitelor reuniuni publice, festivitatilor, demonstratiilor militare si, pentru o perioada de timp, executiilor publice. Piata Mica era folosita pentru depozitarea proviziilor necesare orasului in caz de asediu. Apa era adusa cu ajutorul unui apeduct din paraul Dumbrava.

Cresterea amenintarii turcesti a impus extinderea fortificatiilor si asupra Orasului de Jos. Apar astfel cele patru porti, aparate de cele mai puternice bresle. De asemenea, apa Cibirului si canalele Stezii si Morilor erau amenajate astfel incat, la nevoie, se puteau crea (prin deversari controlate) o serie de lacuri in fata fortificatiilor.

La finalul acestor transformari, cetatea Sibiului era considerata cea mai puternica din Transilvania, iar Papa Eugeniu al IV-lea a numit Sibiul " bastion al crestinatatii ". Totusi, perfectionarea armelor de foc a facut ca sistemul defensiv sibian sa devina, cu timpul ineficace. Prin urmare, fortificatiile orasului au fost completate cu runde de artilerie (Turnul Gros) la care se adauga alte patru bastioane, dupa model italian. Alte fortificatii au fost construite cu scopul de a intari partea de sud-est a orasului (bastionul Haller) sau portile Cisnadiiei, Turnului si Ocnei. Ultimul bastion construit a fost cel al mercenarilor (Soldisch) . Pentru multe dintre glorioasele fortificatii ale Sibiului, secolul al XIX-lea se va dovedi a fi unul de existenta; din ratiuni in primul rand edilitare, turnurile, zidurile de aparare si bastioanele au fost demolate-cu exceptia a doua, Haller si Soldisch, care pot fi admirate si astazi.

Cuvinte cheie: [istoria sibiului](#) [Turnul Aurarilor](#) [Turnul Sfatului](#) [Piata Mica](#) [Piata Mare](#) [Turnul Gros](#)